

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
 Scrisori nefrancoate nu se
 primesc.
 Manuscrisuri nu se retrimit.
INSERATE
 se primesc la Administrațiune în
 Brașov și la următoarele
SIROURI de ANUNȚURI:
 În Viena: la M. Dukas Nachf.,
 Nux. Angonfeld & Emorie Les-
 ner., Heinrich Schalek, A. Op-
 pelik Nachf., Anton Oppelik.
 În Budapesta la A. V. Gold-
 berger, Ekstein Bernat, Iuliu
 Leopold (VII Erzsébet-köru).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 rie garmond pe o coloană 10
 bani pentru o publicare. Pub-
 licități mai dese după tarifară
 și învoială. — **RECLAMĂ** pe
 pagina 3-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVIII.

„GAZETA“ iese în de-care și
 Abonamente pentru Austria-Ungaria
 Pe un an 24 cor., pe șase luni
 12 cor., pe trei luni 6 cor.
 Nr-ii de Duminică 4 cor. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 Nr-ii de Duminică 8 fr. pe an.
 Se primumeră la toate ofi-
 cile postale din intru și din
 afară și la d-nu colectori.
 Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30. etagiu
 I. Pe un an 20 cor., pe șase
 luni 10 cor., pe trei luni 6 cor.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 24 cor., pe șase luni 12 cor.,
 pe trei luni 6 cor. Un esem-
 pliar 10 bani. — Atât abona-
 mentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 76.

Brașov, Luni-Marți 5 (18) Aprilie.

1905.

Speranțe și temeri în Ungaria și Austria.

Foile din Budapesta, ce ne-au sosit azi, aduc știrea că camera ungară și-a întrerupt Sămbătă ședințele, luând vacanțe de Paști până la 3 Mai n. a. c.

El semnificativ, că br. Kaas din partidul popular a cerut să se încopă deja în săptămâna aceasta dezbaterile asupra adresei și camera să se întrunescă éráși imediat după sêrbători; dér partea cea mai mare a celor din coaliție, precum și a celor din partidul liberal, au votat contra propunerii lui și pentru amânarea ședințelor până la 3 Mai.

Le convine așadar și unora și altora din cele două tabere pauza mai lungă, și nu vom greși, credem, decât vom admite, că coaliția o doresc în speranța, că pôte până atunci să se afle modalitatea unei soluțiuni a crizei pe cale pacifică, ér tiszaiștii sunt bunî bucuroși că mai pot rêsufia și avé puțin timp de reculegere, mai ales în fața faptului, că ori-cum cele petrecute au sgduit mult disciplina și solidaritatea ce a ținut până acuma uniți într'un mănunchi pe aderenții lui Tisza

El generală părerea, că în aceste două săptămâni de vacanță nu se va face nici o nouă încercare pentru descurcarea lucrurilor. Ministru-președinte Tisza a și plecat azi cu familia sa la moșia lui, de unde se dice, că nu se va reîntôrce până după sêrbători. Ér cât pentru căpetenia taberei coaliștilor Fr. Kossuth, acesta continuă a pleda în fóia sa ca camera, îndată ce se va reîntruni, să alégă și ea o comisiune *ad hoc* cam ca aceea a lui Derschatta din parlamentul austriac, care se pregătescă tariful vamal autonom ungaresc ca și pe cel comun, pentru-ca guvernul definitiv ce va urma, să găsească deja material adunat pentru a-l puté folosi.

Incât pentru formarea viitorului cabinet definitiv, Kossuth găsesce că șansele realizării ei sunt azi mai mici chiar, decât înainte cu două luni. Are prea puțină speranță, că monarhul va respecta dorințele națiunii înșirate în adresa majorității. Kossuth se vede constrins a mărturisii cu părere de rău, că cestiunea a devenit o cestiune de putere între corónă și națiune.

Se plâng așadar colisații, și în special independiștii, că monarhul nu i înțelege. Față cu această plângere cei din Austria spun, că Maghiarii nu vréu să țină sémă de aceea, că Regele este tot-odată și Impérat al Austriei și că are îndatoriri mari și ca Impérat, de carî, cu totă bunăvoința, nu se pôte desface.

El importantă cu deosebire o enunțiațiune ce a făcut-o prințul Alois Liechtenstein, cunoscutul conducător al partidului creștin social asupra situațiunii politice într'o mare adunare de alegători, ce s'a ținut zilele accestea în Viena. Impératul, dise el,

nu pôte să facă concesiuni pe contul monarhiei séu a Cislaitaniei, fiind-că trebuie să țină sémă de poziția de putere și de buna pregătire militară a monarhiei, a căreia existență este o necesitate europeană și ar fi compromisă prin unirea personală. Dualismul e în agonie. Ceea ce va veni după el, nu se pôte stabili prin invoială cu Maghiarii, ci trebuie să li se impună. Prințul Liechtenstein mai vorbește de mari probleme ce revin monarhiei în Orient tocmai acuma, când Rusia nu mai pôte să continue rolul séu de liberatóre a creștinilor în Balcani, rol pe care Austria trebuie să-l ia acuma asupra-și.

Prințul Liechtenstein prin contactul strîns ce-l are cu cercurile înalte din Viena, este în măsura de a cunoșce planurile ce se șes acolo. El deci explicabil, că amintitele sale enunțiațiuni au produs mari îngrijiri între deputații unguri, căci i-au făcut să întrevadă planul unei eventuale ocupări a Macedoniei și să mai întrevadă, că până când vor exista asemenea planuri de mare acțiune în Orient, nici vorbă nu pôte fi de concesiuni noué și mai mari în cestiunea militară.

Vor avé Kossuthiștii acum timp destul de a face reflexiuni asupra situațiunii. În zadar vor fi toate planurile și combinațiunile lor, decât nu se vor puté odată emancipa de sub patina grandomană ce-i stăpânesce și le turbură judecata sănătósă și nu vor recunoșce, că ori-ce ar veni și din ori-ce parte ar veni, Ungaria nu-și pôte asigura interesele sale de existență mai bine, de cât dacă cei ce o cârmuesc se vor strădui înainte de toate de a stabili o pace și înțelegere durabilă între popórele ei.

O ședință solemnă la Academia Română.

Vineri la órele 2 d. a. Regele Carol însoțit de principele Carol, a mers la Academia Română, unde s'a ținut ședință sub înalta sa preșidenție. Intrând în sala de ședințe, regele fú salutat cu respect și iubire de cătră membrii Academiei și de numărul public aflat de față.

După această președintele Academiei d-l I. Kalinderu a salutat pe suveran cu următoarea cuvântare:

Sire,

Nenumérate și de multe feluri sunt dovețile de înalt și luminat sprijin, ce Majestatea Vóstră a binevoit a da până acum Academiei Române.

Multe sunt ședințele, la carî a binevoit a ne face deosebita onóre de a asista, luând chiar parte activă la unele din ele, prin cuvântări căldurose și comunicări de neprețuit interes pentru istoria noastră națională.

Dér mai numeroșe sunt îndemnurile, cu care ne-ați cinstit fără încetare în modesta noastră muncă pentru dezvoltarea culturii române.

Pentru toate acestea, îngăduiți-mi înalte Protector, a depune la piciórele Vóstre, în numele tuturor membrilor Academiei, expresiunea adevéncii noastre recunoștințe, împreună cu încredințarea, că pătrunși de mărețul scop al Academiei, vom lucra cu totă rivna la aducerea lui la îndeplinire, corespunzând astfel așteptărilor ce M. V. a pus dela început în acest înalt aședămint.

Facem această făgăduință, pentru-că scim că munca, ale cărei róde sunt cele mai dulci plăceri, este legea supremă a ființei omenesci și principul de viață dătător, care duce înainte ómenii și națiuni.

Am avut bucuria și onórea prezentei Principelui moștenitor la ședința de deschidere a acestei sesiuni generale. Alteța Sa Regală, care e chemat a continua opera de progres național a M. Vóstre, prin cuvintele cu carî a primit ómagiile noastre ni-a dat încă odată mărturia viu-lui interes ce pórtă Academiei.

Majestatea Vóstră, cunoscând că toate se dobândesc prin deprindere, până și virtutea, a binevoit a aduce în mijlocul nostru pe A. S. R. Principele Carol, a cărui dezvoltare e urmăriță cu dragoste plină de frumoșe speranțe, de totă suflarea românescă. Urâm celui mai scump odór al țerei, să intruzeze toate însușirile Augustului Séu Unchiu, și suntem adénc recunoșcători M. Vóstre pentru această nouă și puternică dovadă ce ne dá, că instituțiunea noastră va avé tot-d'au-na binefăcătórea atențiune a dinastiei.

Sire,

Se împlineșc în curénd 40 de ani de când țerile unite Vau încredințat destinele lor. Insufletirea neaseménată, cu care s'a făcut atunci legătura între M. V. și poporul român, și solemna declarație, cu care ați primit însărcinarea atât de grea a cârmuirii lor, a fost o chezășie pentru viitor. Vremea n'a desmințit „nici” entuziasmul, nici încrederea din acele memorabile zile; din contră a adus tot nou temeiu pentru ele.

În acest restimp, România s'a ridicat neîncetat și tot mai trainic, la starea de azi, care umple de dréptă mândrie inimile tuturor Românilor. Această fericită transformare se datoréște unei îndelungate și neobosite activități, de care ne vorbesce, cu glas tare, fie-ce pârțicică a edificiului Statului nostru, fie-care pas înainte, ori-cât de mic.

Pe lângă trebile politice M. V. a îmbrățișat cu aceeași căldură și celelalte părți ale vieții naționale, ca dezvoltarea economică, în care la fie-ce progres făcut e însemnată intervenirea luminelor și sprijinului M. V., ca înflorirea literaturii noastre, la care ați luat, Sire, o parte atât de mare, sciind că a pătrunde limba unui popor, însemnă a-i pătrunde inima.

Fericiti Domnitorii, carî sciu se recunoșcă și se disting înaltele inteligențe dintre supuși, carî ridică strălucirea Corónei lor și deséptă o nobilă emulațiune, aducétóre de róde frumoșe și de slavă. Fericite sunt, Majestate, popórele, carî urmând asemenea pilde dau prinosul lor de admirațiune și de sprijin literarilor și bărbaților de sciință, carî le duc la progres, la lumină.

Adéne măguliți, că în acest an imi este dat mie să salut pe M. V. printre noi, Vê rog prea respectuos, Sire, a primi cu aceeași bunăvoință profundele urări ce le facem cu toții, și din totă inima, ca Pronia să hărăzescă M. Vóstre, M. Sa-le prea grațioșei noastre regine, AA. LL. Regale Principilor moștenitori și Augustilor Lor copii, mulți ani de viață fericită, spre binele scumpei noastre Patrii.

Regele Carol a răspuns:

»Urările cu carî și de astă-dată salutați venirea Mea printre domniile vóstre și credincioșele mărturisiri ce Mi-le roștiți din partea Academiei, Mi sunt deosebit de scumpe. Cu aceeași căldură de inimă vè mulțumesc și vè reînosc statornicul Mèu interes pentru lucrările vóstre.

»Mè bucur de câte-ori am privilegiul de a lua cuvântul în acest locaș, unde am auđit atâtea conferințe atrăgátóre și disertațiuni iscusite, carî au răspândit luminii noue asupra trecutului nostru și îndrumări înțelepte pentru propășirea sciinței, adunând astfel un material de mare preț pentru lărgirea templului, care adăpostesce sufletul némului românesc.

»La temelie acestui templu se află limba, această duiósă limbă românescă, care Mi-a devenit îndoit de scumpă din ziua când am auđit-o resunând pe buzele neuitatei mele copile și de când, spre a Mea

mângăere, urmașii mei o găsesc în jurul Meu.

»Mănat de această simțire, am propus Academiei, acum 21 ani, întocmirea dicțiionarului *Etymologicum magnum Romaniae*, avénd mai ales în vedere culegerea și păstrarea acelor cuvinte vechi, carî — deși obirșia lor este slavonă, grecescă séu turcescă, — alcătuesc originalitatea și bogăția limbei. Dorința Mea era, ca Academia să scape aceste odóre amăninate a căde în uitare, redându-le locul la care au drept, și să pue o stavilă la acest val de nepăsare pentru graiul bêtrânesc, stârpind tot odată buruienile neologismului; care înăbușe limba strămoșescă. Limbile își au într'adevăr vieța lor proprie, care se devóltă după nisce regule statornice, însă înfrurirea scriitorilor de frunte și a academiilor asupra acestei dezvoltări este de asemenea netăgăduită.

»De ce să ne ferim de aceste locuțiuni vechi, cu obirșie așa de curată ca aceea a liturghiei și a letopisefelor Țerei, și care nici măcar arhaisme nu sunt, de óre-ce le întélnim în limba bisericeii și a poporului? Mult mai de temut sunt aceste neologisme sterpe, cu formă și înțeles poéite, carî nu aduc nici o idee nouă, ci isgonesc numai cuvinte curat românesci spre a le înlocui cu altele străine, cu înțeles absolut identic, ca spre pildă: »avansare» în loc de înaintare; »voiaj» în loc de călătorie.

»Aceste parasite rêtăcióșe sunt mii; numărul lor creșce pe și ce merge și sfîrșitul va fi schilodirea limbei. Strecurarea lor o datorim în mare parte vieții politice, obiceiurilor apusene și educațiunii copiilor în străinătate. Aceste înfruriri nu au fost tot-déuna norocite, nu numai asupra limbei, ci și asupra moravurilor, carî au perdut pôte mai mult de cât au câștigat. Urmarea cea mai de plâns a acestei greșite îndrumări este șanțul ce se sapă între limba claselor culte și neprihănită limbă a poporului. Despărțenia această trebuie dér cu ori-ce preț preîntépinată ca o primédie pentru neamul românesc, a cărui unitate se întemeiează pe legea și limba sa. Sciu, că Academia și un mănunchiú de scriitori vrednici luptă cu o patriotică osîrdie spre a alunga această vêtămătóre cutropire, însă rivna și silințele tuturor nu vor fi de prisos spre a duce la bun sfîrșit această operă de însănătoșare.

»Étă pricina pentru care o grabnică dare la lumină a dicționarului este atât de dorită de Mine. Mi dau sémă de greutățile lucrării, de timpul ce cere, totuși cred, că în acest lung șir de ani s'ar fi putut îndeplini în mare parte programul alcătuit. Décă mai zăbovim, știrbirea și schimonosirea limbei se vor întinde tot mai mult; ér îndreptarea va fi cu atât mai a-nevoioșă. Aștept dér cu nerăbdare ca Etymologicum să fie cât mai curénd pus în mâna tuturor, avéndu-se grijea ca întocmirea lui să fie cât de întrégă, cu un număr de citațiuni bine alese, însă limitat, spre a nu ne înămoli lucrarea într'o prea mare întindere. Perfecțiunea lui are mai puțină însemnătate de cât ființa lui.

»Sunt încredințat, că domniile vóstre veți întémpina aceste mici îndrumări, ce Mi-am permis a-le așterne, ca un semn al vieii mele dorințe de a vedé Etymologicum odată desevêrșit, spre cinstea Academiei și folosul generațiunilor viitoare.

Crisa ungară.

Dieta a primit cu mare majoritate propunerea de *desaprobare* prezentată de Eötvös și cu acesta și-a amânat ședințele până la 3 Mai. În afară de acesta ea n'a făcut în ședințele-i ultime altă ispravă, decât că s'a cetit proiectul de adresă al coalițiunii către corună, care ar fi să fie noua basă de înțelegere între corună și majoritate în ce privește rezolvirea crizei. Optimiștii cred și dic, că corună se va răzgândi și că programul coalițiunii are să iasă în cele din urmă victorios. Mare este însă și numărul pesimiștilor, cari nu cred într-o apropiată rezolvare a crizei, temându-se că la locurile mai înalte se vor face tot felul de încercări de a restălmăci direcția și conținutul adresei.

Este o aparițiune caracteristică împrejurarea, că elementele extreme din sindol coalițiunii nu sunt mulțumite cu adresa; li-se pare că prea puțin se pretinde în ea. În partidul independist există un grup remarcabil, care este cu desăvârșire nemulțumit cu ceea ce se spune în adresă și care se dă, că mai bine va eși din partidul independist, decât să primescă un operat, care se opune programului său.

Nu este absolut nici un indiciu despre aceea, că în decursul vacanței dietale se va rezolva criza. Se presupune însă, că Maj. Sa se va ocupa totuși cu criza, decât nu se crede, ca în restimpul vacanței să succedă numirea unui nou guvern.

„Mittagszeitung“ și „Wiener Allg. Zeitung“ aduc știrea, că contele Tisza va merge în curând la Viena și va cere din nou de la Maj. Sa să-l absolve de sarcina de ministru președinte.

În Austria prelungirea acesta a crizei dă loc la vii preocupări. Diarele din Viena vorbind de sesiunea camerei austriace constată, că parlamentul austriac a fost în permanență sub impresiunea crizei ungare ce amenință să devină în rezultatele ei o criză austriacă. Răspunderea cea mare în vederea unei atarî eventualități a făcut să se apropie partidele austriace și să se potolească certele naționale interne.

Un discurs al prințului Liechtenstein.

Societatea alegătorilor creștini „Donaustadt“ a ținut la 13 Aprilie o adunare în Viena sub președința lui Ioan Körber. La această adunare a luat cuvântul deputatul prințului A. Liechtenstein, pronunțând următorul discurs:

„Fatalitatea acestei nefericite patrii este, că o jumătate a ei trebuie să se găsească vecinic în gravă criză. Actualmente Ungaria este partea aceea a Monarchiei, care este mai gray atinsă.

Partidul independist și aderenții lui (și în orbirea lor socotesc, că pot să exploateze răbdarea și sentimentele conciliante și iubitoare de pace ale mult încercatului nostru domnitor, spre astorce concesiuni pe contul puterii și a forței militare.

Ei nu bagă de seamă că ori-ce concesiune militară sau economică a Monarchiei pe contul monarchiei unitare sau a jumătății de dincoace de Laita, ar aduce pe împăratul nostru într'un impas inextricabil față cu corpurile reprezentative cislaitane, fiind-că acestea ar trebui să refuze odată pentru totdeauna mijloacele pentru formarea independenței maghiare. Nu bagă de seamă, că chiar de li-s'ar acorda aceste concesiuni, ele n'ar pute să aibă durată, deore-ce Austria, care este o *necesitate europeană*, nu poate pentru *durată* să se lipsescă de condițiunile preliminare ale existenței sale. (Aplause furtunose). Nu numai partidele coalitate, cari stau sub conducerea lui Kossuth, ci întréga opinie, publică a poporului maghiar a luat-o în *gână*, sub efectul tiranic al șovinismului — spre o catastrofă.

Este posibil, ba probabil chiar, ca în Ungaria să se facă alegeri nouă; în acest cas partidul liberal, care l'a aparentă ținea până acuma la pactul de la 67, va fi decimat, sau chiar șters; deputații lor ori

vor repăși, ori vor căde, ori spre a pute fi aleși își vor pune candidatura cu programul lui Kossuth. Ori-ce urmă de bună chibzuială are să fie de-o-camdată stîrpită din politica maghiară, atât este de puternic curentul *uniunei personale* (S'auđim! s'auđim!).

Etă unde a ajuns dualismul, care fiind din capul locului imposibil de ținut și lipsit de sens, a pregătit separația, în timp ce avea de scop unirea.

Dualismul e în agonie. Ceea-ce se va pune în locul dualismului, dată fiind dispoziția actuală a poporului conducător din Ungaria, nu va pute fi alcătuit prin tocmelă, ci va trebui să se octroieze. Acesta este o necesitate politică amară, însă inevitabilă.

Monarchia va trăi și trebuie să trăiească; ea va găsi o formă practică pentru reconstituirea sa, și o va executa chiar de ar protesta o minoritate relativă, neînsemnată.

Vechile aședeminte, cari țineau cont de libertățile dreptului de stat, însă cari puneau în mâinile Monarchiei dispoziția exclusivă asupra armatei și flotei, a diplomației și politicei esterne, precum și asupra trebuințelor financiare a întregii monarchii, modificate în sens modern, vor reinvia. (Aplause furtunose).

Patria noastră care tocmai acuma probabil va avé de rezolvit probleme mari în Orient, nu e permis să atârde de capriciul unei clice neastâmpérate. De la înfrângerea grea, de nimeni prevădută, a Rusiei în Asia răsăritenă, cea mare putere este pentru timp mai îndelungat îndepărtată din sfera politice europene, fiind-i toate forțele angajate cu Japonia. Austria va trebui, vrând nevrând, să primescă în țările balcanice rolul Rusiei ca *liberatore a Creștinilor* și ca regulatore a aspirațiunilor încurcate politice și naționale. Nu poate prin urmare și nu-i e permis să se lase paralizată tocmai într'un timp așa de critic prin formulele constituției unguresce de la 1848 și înoarea aceleia, pactul de la 1867. Dór însuși Maghiarii s'au abătut de la el, cu toate că era iscodit în profitul lor exclusiv. — Se va pune deci altceva *mai bun* în locul lui, ori le va plăce, ori nu. (Furtună de aplause).

Voci maghiare contra adresei coalițiunii.

Diarul liberal „Magyar Szó“ continuă să agite în contra proiectului de adresă al coalițiunii, pe tema »naționalităților« și a »maghiarisării«. Etă ce scrie această foie în numărul său mai nou sub titlul »coaliția și naționalitățile«:

„Va produce o penibilă surprisă în țera întréga o lacună bătătoare la ochi în adresa coalițiunii: nici c'un cuvânt nu amintesc despre *maghiarisarea învățămîntului primar*, în interesul căreia »trădătorul«, adică guvernul-Tisza, cel care »pacteză cu naționalitățile«, a prezentat camerei un proiect de lege.

„Se poate constata, că tăcerea acesta din partea coalițiunii este o tactică escentă. E știut anume, că la alegerile trecute coalițiunea n'a putut să câștige cercurile naționalităților. Dacă naționalitățile se vor alătura la majoritatea coalițională și va fi necesitate de forța lor, atunci instrucția primară maghiară va fi înmormentată în grămada de frase ale coalițiunii. Dacă însă naționalitățile nu se vor atașa coalițiunii, atunci se va afla dór' vr'o frasă în programul coalițiunii, pe basa căreia se va pute dice, că și instrucția populară maghiară a aparținut programului său.

„C'un cuvânt, dacă naționalitățile vor merge cu coalițiunea, atunci ea va fi »trădătorul de patrie ce pacteză cu naționalitățile«. Dacă însă naționalitățile nu vor sprijini coalițiunea, atunci cea adresă de frase devine de-odată curuțescă. Nu ăicem că de fapt acesta este tactica coalițiunii. Nu ni-ar plăce să invinim pe nimeni c'o astfel de tradare a națiunii. Dér se *poate*, că după această tăcere a adresei se ascunde o astfel de tactică...

Credem, că espectoratiunile de felul acesta, ce se refer la intrigile interne dintre partidele coalitate și partidul liberal, sau cu alte cuvinte la intrigile dintre gruparea catolică și gruparea calvinistă, n'au

nevoi de comentari. Le înregistrăm însă, pentru-că ilustréază situațiunea actuală a supremațiilor unguri față cu naționalitățile.

Interesant și semnificativ este pentru viitorul desfășurare a lucrurilor și aceea, că folle cari stau sub înriurinta baronului Banffy — deși acesta cu partidul său cel nou face parte din coalițiune — numai favorabil nu se pronunță asupra adresei coalițiunii.

„Pesti Hirlop“ d. e. scrie, că adresa e redactată așa, încât poate să o iscălescă și cel mai strașnic tiszaiist. Nehotărirea, ce caracteriséază individualitatea politică a lui Apponyi, se manifestă și în această operă care cuprinde un mers de gândire dibuitor, vacillant, nesigur, lipsit de curaj. Prin întunecimea fraselor se furișéază tendențele disolvante contrare programului, cari pot să suprimé drepturile naționale. Adresa — dice »P. H.« — ar trebui să fie de așa, încât regele să vadă în ea suflul națiunii, ér nu ceea-ce acopere catifeua magyarei, fracul său ordinez.

Alt diar banfist „Magyar Közélet“ critică adresa într'un articol intitulat »Parturiunt montes«. Spune, că adresa nu renunță la nimic, dér nici nu cere în formă hotărîită nimic. Ea nu pretinde ridicarea barierelor vamale în termin fixat, nici nu se poate afla din ea, decât coalițiunea pretinde său nu limba de serviciu și de comandă maghiară, stindard și embleme maghiare în partea ungară a armatei. Adresa se mulțumescă a cere numai »lărgirea« dreptului electoral, pe când 80% dintre deputați au accentuat sufragiul universal și secret pe timpul când erau candidați. Adresa, dice »M. K.«, este un *placat* pe păreții unei băraci de tîrg ș. a. Maj. Sa nu va afla în ea puncte de razim pentru exercitarea drepturilor sale de domnitor.

Răsboiul ruso-japones.

Telegramele din urmă n'aduc nici o știre pozitivă despre flota lui Rosdestvensky. De când flota rusescă a părăsit insulele Anamba, s'a spus despre ea numai atât, că a fost vedută mergend către Saigon. La Saigon însă nu s'a oprit, numai un vas-pital a intrat în port, ca să ia cărbuni, provizii și medicamente. Se afirmă însă, că flota lui Rosdestvensky a înaintat spre strimțoarea dela Formosa (strimțoarea-Fukien), dér mulți se indoiesc, decât flota va străbate prin această strimțoară și decât nu se va îndrepta mai curând spre Marea Ocean, ca străbătându-l să ajungă la țintă, Wladiwostok.

Nu se știe de asemenea nimic sigur nici despre flota lui Togo. Se presupune însă că ea e concentrată la insula Formosa.

După „Central News“, Rosdestvensky n'a intrat încă în canalul dela Formosa. Se crede însă, că flota rusescă merge spre insulele Pescadores și decât fi va succedea a ajunge la aceste insule, va pute să-și aranjeze aici o basă favorabilă de operațiune, își va umplé lacunele și va face preparativele necesare pentru marea luptă navală.

După o știre din Petersburg flota rusescă din Wladiwostok a primit ordinul să mîrgă spre întîmpinarea flotei lui Rosdestvensky. Dacă se adevărește știrea acesta, atunci Togo va trebui să atace mai întâiu flota dela Wladiwostok și numai după nimicirea acestia să se întorcă contra lui Rosdestvensky, care se află la 4000 chil. de Wladiwostok.

Evenimentele din Manciuria nu mai deșteptă ađi o curiositate așa de mare, deși în Manciuria se dau și acum micî lupte între adversari.

SCIRILE DILEI.

— 4 (17) — prilie.

† Ioan Simionașiu. Sâmbătă seara, târziu după aparițiunea foii, pe la orele 8 $\frac{1}{2}$ am primit trista știre telegrafică, că în acea di la orele 3 d. a. a încetat din viață Ioan Simionașiu președintele oficiului or-

fanal din Deva. Stima și simpatiile generale, de care se bucura acest harnic, isteț și cinstit funcționar, au contribuit desigur numai de a face ca regretele pentru pierderea lui să fie cu atât mai mari în Deva și în întreg comitatul Hunedorei. I. Simionașiu însă pe lângă aceea că a fost un model de funcționar conscientios și drept, a fost și a rămas totodată Român bun și de inimă, dând astfel dovadă, că și în împrejurările foarte grele ce le străbate némul nostru de atata timp, fiul lui credincios pot să-și implinescă deplin și îndatoririle de funcționar. Pe cât ne aducem aminte, Ioan Simionașiu a luat parte și la conferența română națională din 1881. Fie cinstită amintirea lui de tot Românul, ér ceriul să mîngăie pe obidata sa soție și pe ceilalți membrii ai familiei sale, ai căror ocrotitor a fost.

Inmormentarea episcopului Strossmayer. Vineri s'a făcut în Diakovar inmormentarea marelui apostol al Slavilor, Strossmayer, în cripta bisericeii episcopesci. La inmormentare a participat un număr estraordinar de Slavi din toate țările monarchiei și din străinătate. Mai multe sute de cununii au fost trimise din Boemia, Craina și Dalmația. Consiliile comunale din Praga și Agram au fost reprezentate prin câte o delegațiune. Au participat de asemenea reprezentanți din toate orașele Croației și Slavoniei. Serviciul înuebru l'au săvîrșit arhiepiscopul Stadler asistat de episcopii Krapak, Czindermann și Dvorzak, după care conductul a plecat spre biserica catedrală. Pe lângă sieriul mergeau studenți universitari și socialiști cu săbiile trase. După-ce sieriul a fost aședat în cripta catedralei, s'a ținut sub cerul liber o serbare funebre. Aici s'au pronunțat mai multe discursuri și s'au cântat cântări funebrale. Înainte de inmormentare inima lui Strossmayer au îngropat-o în mormântul părinților săi.

† Carl Schnell, notar public reg. în Brașov, a repausat în noptea de 11 spre 12 Aprilie, departe de ai săi, în Meran, unde se dusese să caute alinare pentru bóla sa de inimă. A fost unul din bărbații fruntași ai Sașilor, care a avut rol conducător în politică. Dela 1895—1897 a reprezentat în dietă cercul I din Brașov. A luat parte activă la toate afacerile publice.

»Epoca« și »Universul«, diarele cotidiene din București, cărora până acuma li-a fost detras debitul pe teritoriul Ungariei, după cum ni-se comunică au fost liberate de sub interdict și de acum înainte vor pute trece granița.

Militare Căpitanului Basil Popa dela regim. div. de artilerie 34 din Brașov s'a ordonat a i-se exprima recunoștința prea înaltă a Majestății Sale pentru serviciul îndelungat și zelos. — Locotenent colonelul Ioan Bogdan a obținut un concediu nelimitat pentru infirmități (domiciliul în Greovaț lângă Timișoara.)

Un proces senzațional. Diarul »Die Zeit« (Viena) a publicat un articol prin care afirma, că industriașul Maximilian Gutman și Victor Mautner ar fi plătit fie-care 500,000 corone pentru a obținé dela fostul prim-ministru Koerber numirea lor ca membrii ai camerei seniorilor. Industriașul Gutman a citat pe editorii diarului »Zeit« în fața tribunalelor pentru calomnie. D-l Koerber a fost ascultat ca martor și a declarat, că afirmațiunea sus ăisului diar este cu totul falsă și că n'a cerut nici-odată fie direct, fie indirect bani d-lui Gutman. După-ce încă câți-va martori au depus depozițiunile lor, d-l Gutman și-a retras acușiatiunea, declarând că desbaterile procesului au dovedit cîntea sa, ceea-ce doria, și că pe altă parte nu dă nici o importanță pedepsei editorilor diarului »Zeit«, cari au fost în consecință achitați.

Poloni în Budapesta. Cu ocaziunea Pascilor apusene vor sosi în Budapesta 550 Poloni, studenți, profesori și profesore, ér de aici vor trece prin Fiume în Italia. În Budapesta și Fiume vor petrece patru zile. În Roma vor fi conduși înaintea Papei de către arhiepiscopul Bilkevsky. Studenții poloni vor călători în uniforma lor.

La fondul mesei studenților din Năsăud au mai intrat următoarele contribuiri: dela comuna Năsăud 200 cor., George Isaiu, preot în C. Dristur într'u amintirea fiului său Ambroziu, 10 cor., firma Frații-Neuberger 100 cor., »Speranța« reuniune de împrumut și păstrare în B.-Prund 30 cor., »Mercur« societate acționară de împrumut și păstrare în Năsăud 120 cor., Societatea Vasile Nașcu în Năsăud 200 cor., Isif Urlich 50 cor., Simion Pop inginer silvic în Neșos 20 cor., Ioan Mărginean, Ioan Tomuța, Greg. Micula și Iacob Pop invé-

țator pensionat în Năsăud câte 5 cor., Dumitru Tomuța și George Cattul câte 4 cor., D-na Dora Ulrich 2 cor., Bistrițiana soc. acționară 50 cor., Cassa de păstrare din Szászabánya 10 cor. — Primescă generoșii binefăcători sincerile noastre mulțămite. *Năsăud*, la 14 Aprilie 1905. *Direcțiunea gimnasială*.

Aniversarea morții amiralului Makarov. Cu ocazia aniversării morții lui Makarov, care a perit când s'a scufundat cuirasatul »Petropavlovsk« în fața Port-Arturului s'a oficiat un parastas în biserica amiralității din Petersburg.

Teatru german. Așa numitul »Ibsen Theater« din Berlin începe astăzi reprezentațiile sale cu tragedia »Die tote Stadt« în 5 acte de Gabriele d'Annunzio. Măne se va da »Lotte« dramă într'un act de H. Mark și »Ein Besuch« dramă în 2 acte de E. Brandes.

Musică. A apărut în tipografia diecesană din Caransebeș »Christos a înviat!« cor mixt de I. Vidu. Prețul 60 b. Se află la vânzare la Tipografia și librăria diecesană din Caransebeș.

Fetele îmbetrânite dobândesc înfățișare tinerescă și frescă, dacă se cultivă cu unguentul lapte de castraveți veritabil englez al lui Balașa. Acest cosmetic incomparabil lepărtază după câte-va zile din față încrețiturile, pistrii, sgrăbunțe și pete de ficat și imprimă fetei un teint fin și frumos. Costicla 3 cor. Se capătă în fie-care farmacie. Trimite cu poșta (Balașa, farmacist Budapest. Erzsébetfalva). A se ferii de imitații.

Fie-care om este espus intemperiiilor, dacă este causa, că mulți sufer de soldin și reumatism. Celebrități medicale constată, că alifia Zoltán, nu numai alină durerile cauzate de soldin și reumatism, dărindecă aceste bôle. Sticla 2 cor. în farmacia B. Zoltán Budapest V. Szabadságtér.

Maghiarisarea numelor.

Diarul »Magyarország« se aruncă frăși cu vehemență asupra acestei teme.

»Ce importanță mare are acest mic ucru estern pentru caracterul unitar maghiar al statului, despre aceasta s'au scris volume întregi; cu toate acestea cestiunea maghiarisării numelor trebuie ținută mereu și cu puteri intensive la ordinea zilei. Cu regret trebuie să constatăm, că pe temeiul acesta este încă mult de făcut.

»Madai Gyula — continuă »M—g« — președintele secției literare și retorice a universității, a propus la congresul studențesc din Clușiu, ținut de curând, în aplause generale, ca tinerimea universitară maghiară să declare maghiarisarea numelor de cestiune națională și să pornescă acțiune în sensul acesta cu toate armele morale(!) ce-i stau la dispoziție.

»Cum că acțiunea acésta a tinerimei noastre nu este de prisos și neoportună, se ilustrază foarte lămurit prin catalogul de nume al profesorilor, studenților, servitorilor etc. de la universitatea din Buda-pest. Este surprinzător și dureros, că numele străine sunt mai număröse de cât cele maghiare.

»Dintre 263 profesori universitari, 132 au nume străine și numai 131 maghiare. Dintre 4503 studenți în drept 2383 au nume străine și numai 2120 unguresci. Studenții în filosofie (1640) numai 793 au nume maghiare, pe când 847 pörță nume străine. Mediciniștii (820) sunt după nume 22 străini și numai 298 Maghiari. Teologii (96) au numai 36 nume maghiare, ér 60 pörță nume străine. Intre amployații universității (42) 23 pörță nume străine și numai 19 maghiare. În sfârșit între 68 servitori Maghiari după nume sunt numai 3, pe când 40 pörță nume străine.

Dureros lucru pentru »Magyarország« ér ca să-i cităm un exemplu recent, de că care mai classic nu se pöte, îi aducem aminte de episcopul *Strossmayer*, care purta un nume veritabil nemțesc, însă nima și faptele lui au fost croate în toate trele lor.

Ar pöte învăța ceva de aici, cei de »M—g.«

Subscriși cu inima frântă de durere anunță încetarea din viață a scumpului soț, resp. unchi și cumnat

Ioan Simionașiu.

președinte la sedria orfanală și protonotar onorar comitatens, membru în directoriul »Șuluțan«, membru la »Asociațiunea pentru lit. rom. și cultura poporului român«, și membru la »Societatea pentru fondul de teatru român«, etc.,

întimplată în mod subit Sâmbătă, în 2/15 Aprilie a. c. la örele 3 $\frac{1}{2}$ p. m. în anul al 67-lea al etății și al 32-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pămëntesci ale scumpului defunct se vor așeza spre vecinică odihnă Luni, în 4/17 Aprilie a. c. la örele 4 p. m. după ritul gr. cat. în cimiteriul gr. or. din loc. Fie-i țărina ușöră și memoria binecuvântată.

Deva, la 2/15 Aprilie 1905.

Elena Simionașiu născ. Șuluț, ca soție. Luca Filipaș, Victoria Frâncu măr. Dr. Wilt, Florica Frâncu măr. Botean, Roma Șuluț, Dr. George Wilt, Iosif Botean ca nepoți și nepöte. Ana Șuluț, Alexandru Șuluț, Amalia Șuluț născ. Todosie ca cumnat și cumnate.

Ședința publică

a studenților de la școlile noastre.

Erī, în 16 Aprilie, societatea de lectură »Ioan Pöpasu« a elevilor de la gimnasiul român gr. or. din Brașov, împreună cu societatea de lectură a elevilor de la școla comercială superiöră, a aranjat o ședință publică în sala cea mare a gimnasiului.

Inceputul era fixat pe örele 3, dër cu un sfert de ceas înainte sala s'a umplut de un public distins. Intre öspeți eră și d-l Alexe *Kuncz*, inspectorul delegat pentru inspectarea gimnasiului român.

Ședința a fost deschisă de cătră d-l profesor *Niculae Bogdan*, care într'un scurt și potrivit discurs a schițat rolul școlii secundare române întru formarea caracterelor, relevând folosul cercurilor literare, cari dau ocaziune elevilor a se îndeletnici cu istoria, limba și literatura română.

După discursul de deschidere au urmat patru cântări, și anume: »Mărturisiri-vö Domnului«, »Trei păstori« și »Astăzi proorociile« de G. Dima, precum și »Jalea orfanului«, de D. G. Kiriac, executate sub dirigența măestrului G. Dima de corul mixt al elevilor, secerând meritate aplause.

»In ce se ne căulăm fericirea« a fost tema disertațiunei, pe care a cetit-o apoi elevul P. Manole sen. din clasa III comercială. Tema a fost bine elaborată și bine predată, dër a fost prea lungă, nepotrivită pentru o ședință cu program mai încercat.

»Ucișorul fără voie«, poesie de G. Alexandrescu, a fost declamată de Ioan Broșu din clasa VIII. a gimnasiului. Tînörul Broșu are fără îndoieală un remarcabil talent de a interpreta poesii dramatice, cu »Ucișorul« însă n'a nimerit-o, fiind-că prea l'a exagerat. Cu toate acestea tinerimea de pe galerie l'a aplaudat furtunos.

»Douë quintete instrumentale« (1 cornet, 2 cornuri, 1 eufoniu și 1 bass) au fost executate de 6 studenți, membrii ai fanfarei studenților, sub dirigența d-lui *Dvorzak* de la capela orașului, abilul instructor al fanfarei. Părerea generală a fost, că în timpul scurt de când s'a introdus la gimnasiu fanfara, elevii au făcut un progres uimitor.

»Elemente populare din epica lui Alexandri«, disertațiunea lui *Cornel Albu* din cl. VIII, e vrednică de totă lauda. Lucrare conscientiösă, ca și a colegului său de la comerciale, a avut însă meritul să fie mai scurtă.

»Trei cântece pentru cor de bărbați« a) »Spre cer ridic ochii inimei mele« de G. Dima. b) »Coröna confundată« de H. Bönicke și c) »La joc« de H. Zöfner, au stîrnit o nouă și îndelungată furtună de aplause. D-l G. Dima n'a avut încotro și a trebuit să cedeze dorinței publicului repetând cântecul din urmă.

Anecdota lui Speranța »Jidanii la bă-tălie« declamată de Alex. *Tabac* din cl. III. comercială, a stîrnit o ilaritate generală.

În sfârșit fanfara completă a tinerimei a cântat un marș și cu acésta s'ar fi încheiat producțiunea. Publicul însă nu era de acord și prin aplausele sale a silit fanfara să mai cânte un al doilea marș și în sfârșit al treilea. Numai plătind acest triplu tribut publicului, au putut scăpa bravii noștri fanfariști.

Lărgirea spitalului civil din Brașov.

Se scie că încă înainte cu vr'un an și jumătate reprezentanța orașului Brașov a decis în principiu lărgirea spitalului civil din Brașov, care nu mai corespunde cerințelor de aqi, așa că lipit de clădirea de aqi, ce va fi reconstruită, să se zidescă un tract nou c'un pavilion chirurgic-gynecologic pe spațiul gol dinspre Romuri.

Intr'aceea primăria (magistratul) a făcut töte pregătirile pentru punerea în lucrare a lărgirii spitalului, precum: plan, devis ș. a. și peste 10 zile aceste vor fi prezentate reprezentanței comunale.

În ajunul adunării, care va avea să desbată și să decidă asupra propunerilor ce le va da magistratul, s'a ivit în public un curent contra reconstruirii și lărgirii vechiului spital și pentru clădirea unui nou spital pe un loc mai larg din oraș.

Contra clădirei spitalului pe locul de la Romuri, a scris mai întâi săptămăna trecută în »Kr. Ztg.« medicul de aici Dr. W. *Depner*. După două zile a mai publicat în »Kr. Ztg.« un articol, ce sprijinesce contracurentul amintit, semnat P. B. (*Bartesch*), ér Vinerea trecută a publicat un răspuns al fisicului orașului *Branovaczky*, care răspunde la obiecțiunile aduse de medicul *Depner*, luând în apărare hotărîrea reprezentanței orașănesci și propunerea magistratului de a se reconstrui și lărgi spitalul cel vechiu.

Ca să fie informat și publicul nostru cetitor despre argumentele pro și contra, ce s'au adus în acésta discuțiune, vom da aici un scurt resumat al părerilor desfășurate în articoliile amintiți.

D-l Dr. *Depner* permite în articolul său, că nefiind membru în reprezentanța comunală, e nevoit a se pronunța în publicitate și se crede în drept a-și ridica cuvântul, ca fost medic de spital, care a servit în acésta calitate la Sighișöra tocmai în timpul când s'a zidit acolo un spital modern.

Părerea d-lui Dr. *Depner*, care a consultat și pe alți specialiști, este că planul magistratului nu este tocmai ireproșabil.

Condițiunea principală a unui spital modern este, ca să fie zidit pe un spațiu cât se pöte de vast. În ce privesce lumina, planul corespunde la limită, dër în privința aerului de loc nu corespunde.

Extensiunea locului nu e suficientă conform cerințelor igienice. Pentru un pat se cere cel puțin 150 metri pătrați, conform planului însă nu se vin asupra unui pat decât 65.13 metri pătrați, va să dică nici jumătate din minimul necesar.

La un spital însă trebuie teren nu numai pentru edificiul însuși, ci și pentru grădină și locuri de repaus, indispensabile mai ales pentru reconvașcenți, ceea-ce după planul magistratului lipsesce cu desăvîșire.

D-l Dr. *Depner* admite că, abstragënd de la grădină etc., locul ar fi suficient pentru zidire, în ceea ce privesce trebuința momentană, însă e de prevödit că în timp ce se pöte prevöde va fi necesară o nouă lărgire. Planul vizéză un spital pentru 230 paturī, dër de pe acuma trebuie să ținem cont de nöua lărgire, care nu va întârșia a deveni inevitabilă.

Mai departe va trebui a se înființa nouă secții. Cine ar fi cređut înainte de 20 ani încă, că fie-care spital modern va trebui să posödă negreșit o secție chirurgică-gynecologică? De unde scim noi, că peste alți 20 ani nu vom avea trebuința de secții deosebite pentru bôle de piele, nervi, séu alte bôle. Imposibilitatea unei lărgiri posterioare este motivul principal pentru care lărgirea plănuită de sub Romuri trebuie abandonată.

Este fapt recunoscut, că vecinătatea unui spital involvă diferite primejdii, din care causă spitalele moderne se zidesc de obicei la periferia orașului. Aici în Brașov s'ar pöte ave în vedere maidanele de pe șoseaua fabricelor, și anume orī în apropierea Străđii Lungi, orī a Străđii Gării. Aici s'ar găsi și loc spațios și ieftin, co-răspunđor tuturor cerințelor igienice.

Dacă se aduc jertfe atât de mari din partea comunei, să se facă cel puțin un lucru cum se cade și nu o peticărie, cum ar fi spitalul după planul magistratului.

La spitalele moderne dominéză sistemul decentralisator, pavilonar, ceea-ce conform planului nu se realizéză, căci afară de pavilionul intern nu vor exista decât două colosuri de edificii împreunate sute-ran; tractul vechiu și pavilionul chirurgic-gynecologic, care afară de salele bolnavilor și cele de operații vor mai cuprinde și töte locuințele medicilor și o secție de alienați etc., așa că nici nu va pöte fi în realitate un pavilion chirurgic.

La sfârșit d-l *Depner* își exprimă dorința, ca din considerantele de mai sus planul magistratului să se respingă în reprezentanța comunală. (Va urma).

NOU ABONAMENT

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Aprilie st. v. 1905

s'a deschis nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinatorii föiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 coröne, pe șese luni 12 coröne, pe trei luni 6 coröne, pe o lună 2 coröne.

Pentru România și străinătate: Pe un an 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se pöte face mai ușor prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

ULTIME SCIRI.

Tokio, 17 Aprilie. Oficiul maritim a publicat, că în zona de apărare s'au introdus mäsuri restrictive pentru navigațiune.

Roma, 17 Aprilie. Amployații dela căile terate au intrat în grevă. Liniile sunt păzite de soldați.

Diverse.

Un schelet monstru. — Scheletul unui Diplodokus, reptila cea mai mare care a existat vr'odată, a sosit de curënd la Londra venind din America. El a fost înșöțit de Dr. W. I. Holland, o autoritate pe terenul paleontologiei. E un dar făcut regelui Eduard și va fi expus în muzeul South Kensington din Londra, unde scheletul va fi așödat. Diplodokul a fost transportat în 36 de lăđi pecetluite dela Pittsburg din America și este patrupedul cel mai mare ce a existat vr'odată. Scheletul a fost găsit în munții din Wyoming de doctorul Holland în căutările sale după animale antidiluviane. Diplodokul aparține clasei amfibiilor, dër construcția scheletului are o öre-și care asemănare cu pa-serile.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Mircea Maior

advocat

București

Strada Occident Nr. 18.

In loc de ori ce alt anunț.

CAROL SCHNELL

notar public regesc în etate de 64 ani,

după grele și îndelungate suferințe a încetat din viață în noaptea de 11 spre 12 Aprilie a. c. în Meran.

Rămășițele pământesci ale scumpului defunct au fost aduse acasă și se vor așeza aici spre vecinica odihnă, ceea ce se va anunța deosebit.

Despre care incunoscinteză cu adencă durere pe toți amicii și cunoscuții.

Jalnica familie.

Brașov, în 15 Aprilie 1905.

Ne rugăm de a nu se exprima condolențe.

Pentru morburii de stomac!

Celor ce prin recelă, înbuibare, mâncări greu de mistuit, ferbințeli, prea reci, séu viață neregulată și'au tras un morb de stomac și anume:

Catar de stomac, cărcei, dureri, mistuire rea, se recomandă un mijloc bun de casă, probat de mai mulți ani cu efect bun

Vinul de burueni (Kräuterwein) a lui Huberth Ullrich

Vinul de burueni este preparat din burueni excelente și vindecătoare cu vin bun, întărește stomacul și organismul de mistuire al omului. Vinul de burueni delătură mistuirea rea, și ajută la formarea de sânge sănătos.

Folosirea vinului de burueni delătură morburile de stomac deja la început. De aceea se se folosescă de timpuriu. Simptome ca: dureri de cap, răgăială, grăță, slăbiciune, vomare, dispăre adese-ori după folosirea a câteva sticle de vin de burueni.

Constipația și urmările ca: neastimpăr, colică, bătaie de inimă, insomniă, congestiune la ficat, splină, hemoroide, se delătură întrebuițând vinul de burueni. Asemenea curăță din stomac materii stricăcioase prin eșirea ușoră la scaun.

Slăbiciunea, paliditatea feței, anemia, debilitatea

provin adeseori din mistuire rea și din dispoziție lola năvicioasă a ficatului. Persone cari pătinesc de lipsa de apetit, nervositate, durere de cap, insomnie, tângese cu încetul Vinul de burueni dă impuls puterii de viață, Vinul de burueni excită apetitul, ajută mistuirea și hrănește, mișcă prefacerea substanțelor, alină nervii excitati și produce vioiciune de viață. Multime de scrisori de mulțumire confirmă acestea.

Vin de burueni se capetă în sticle à 3 cor. și 4 cor.

în farmaciile din: Brașov, Săcele, Cristian, Râșnov, Codlea, Țințari, Helchiu, Bod, Feldiara, Ilyefalva, Uzon, Magyaros Nagypatak, Papolcz, Zăgon, Kovászna, Beresnyó, Sepsi-Szt.-György, Bölön, Nagyajta, Baroth, Miklosvár, N.-Baczon Zsombor, Darocz, Homorod, Köhalom, Ugra, Kacza, Zsiberk, Lemnek, Báránykut, Boldogváros, Boholcz, Szászyukos, Bethlen, Sárkány, Almásmező, Zernest, Törösvár, Vajdarecse, Voila, N.-Sink, Aiud, Panteu, Kézdivásárhely, Erzsébetváros, Segesvár, Nagyszeben și în toate farmaciile din orașele mic și mari din Ardeal și din țările străine. — Farmaciile din Brașov: a d-lor Heinrich G. Obert, Victor Roth, Eugen Neustädter la „Ingerul-păzitor“, Ferdinand Jekellus la „Speranța“. — Trimite 3 séu mai multe sticle cu prețurile originale în ori și ce localitate din Austro Ungaria.

Sé se ferescă de imitație.

Cereți anume **Vin de burueni a lui Hubert Ullrich.**

Vinul de burueni al meu este mijloc secret. E compus din vin malaga 4500, spirit de vin 1000, Glicerin 1000, Vin roșu 2400, sirop de fragi 1500, sirop de cireșe 3200, fincen, anason, rădăcina helen, rădăcini americane, rădăcini de inzian, rădăcini calmus a. 100. Aceste părți constitutive sé se amestece.

Cursul la bursa din Viena.

15 Din Aprilie n. 1905.

Renta ung. de aur 4%	118.45
Renta de corone ung. 4%	97.90
Impr. oăil. fer. ung. în aur 3 1/2%	89.70
Impr. oăil. fer. ung. în argint 4%	97.90
Bonuri rurale croate-slavone	98.15
Impr. ung. ca premii	227.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	168.85
Renta de hărtie austr. 4 2/10	160.40
Renta de argint austr. 4 2/10	100.25
Renta de aur austr. 4%	119.40
Renta de corone austr. 4%	100.45
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	93.40
Losuri diu 1860.	159.90
Acții de-ale Băncei austro-ungară	16.48
Acții de-ale Băncei ung. de credit	773.25

Acții de-ale Băncei austr. de credit	664.—
Napoleonori	19.07
Mărci imperiale germane	117.10
London vista	239.87 1/2
Paris vista	95.32 1/2
Note italiene	95.40

Comis harnic în bransa de coloniale se accepteză la „SEVERINEANA“ societate comercială pe acții, Caransebeș. 1-3.1723.

Sz. 97—1905.

Arverési hirdetmény.

Alolirott bírósági végrehajtó az 1881 LX tcz. 102 § értelmében ezenel közhiré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék mint csődbíróságnak 1905 évi 833/1 sz. végzése következtében Vb. Bernhardt Rudolf és társa cég csődtömegébe leltározott, és a csődleltár 1—372, 389,400, 402—405, 406—467, 471—474, 477—499, 539, 540 549 550 557—565 585—798 825—827, 829, 831—922, 924—938, 943—944, 948—953, 966, 960, 996—1068, 1087—1099, 1101—1116, 1118, 1122, 1137, 1144, 1148—1155, 1167—1170, 1174—1181, 1184—1193, 1198—1215, 1226—1229, 1234, 1240—1242, 1245, 1267, 1271, 1281, 1282, 1286—1288, 1291, 1292—1294, 1296—1300, 1314

—1508, 1511—1575, tétel alatt összeirt 32233 kor. 71 fillérre becsült vasbutorok, vasárak, rud és abrones vas használt és ocska vas, disz és különféle öntvények, lakkok, festékek és olajok, kocsiszekér, gazdasági szerek, iskolai pad részek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek Brassóban közadós cég gyár telepén gyár ut 6 sz. alatt leendő megtartására 1905 évi április hó 25-ik napjának d. e. 10 órája hatáidője kitűzetik azzal, hogy az árverés alá bocsátandó ingók azonnali készpénz fizetés neltett szükség estén becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Brassóban, 1905 évi ápril hó 7-én.

Kalmár Ignác, kir. bir. végrehajtó.

Fiorini 22.80

costă următorul truso pentru bărbați,

după fasonul și Moda

cea din urmă:

în magazinul SCHUL

- 1 pardesiu englezesc,
- 1 costum fin complet,
- 1 pantalon separat de camgarn,
- 1 Gilet modern eleg.
- 4 Tóte aceste 4 piese costă numai **fiorini 22.80.**

Omule, astfel habar nu vei avé! în cursă imposibil a cadé!

Firma, adresa, bine s'o privești, haine ieftine și bune numai la **H. SCHUL** găsești!

HEINRICH SCHUL BRAȘOV Têrgul Inului 28.

Cel mai mare magazin de haine gata pentru bărbați și confecțiune de Dame. Filiale: BRAȘOV, Str. Porții nr. 1 și în Têrgul-Mureșului.

La comanda făcută prin poștă, în loc de măsură ajunge lățimea peptului. Ne convenind lucruri deja cumpărate, banii se inapoiază.